

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 23 de desembre del 2004 la representació processal de "C. SA" va formular demanda contra el Sr. M.L.A., i, solidàriament, contra la companyia d'assegurances "A. SA", en reclamació de la suma de 864,20 euros, import dels danys que va produir el camió conduït pel Sr. M.L.A. i assegurat per la companyia demandada en un mur propietat de l'empresa "S." i que la seva mandant havia abonat a aquesta empresa en virtut de la pòlissa d'assegurança que tenia contractada.

II.- El Sr. M.L.A. no va comparèixer a contestar la demanda, malgrat estar degudament citat, i la representació processal de la "Companyia A. SA" va oposar amb caràcter principal l'excepció de defecte legal en la formulació de la demanda, argumentant que amb ella no s'aportaven els documents que permetessin establir la relació jurídica existent entre la societat agent i el propietari de l'empresa que va patir el sinistre. Subsidiàriament a l'anterior formulava excepció de manca de legitimació activa, per no haver-se acreditat que el sinistre en qüestió estava cobert per la pòlissa de la demandant i, més subsidiàriament encara, contesta a la demanda i oposició a la mateixa, fonamentada en

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

l'argument que no s'havien provat els danys causats pel sinistre al mur de l'empresa assegurada, ni la responsabilitat del camió conduït pel Sr. M.L.A. en la producció d'aquests danys.

III.- La Sentència dictada en data 15 de gener del 2007 per l'Hble. Tribunal Unipersonal, Secció Civil va estimar l'excepció de defecte legal en la formulació de la demanda oposada per la part defenent i va desestimar la demanda formulada per la part agent sense entrar en el fons del litigi.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la companyia "C. SA" i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana la seva revocació, la desestimació de les excepcions formulades i l'estimació íntegra de la demanda.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Al·lega la recurrent que no pot ser estimada l'excepció de defecte legal en la formulació de la demanda apreciada per l'Hble. Batlle, ja que amb ella s'adjuntava un document de subrogació i cessió de drets per part del seu assegurat que acreditava en mèrits de quina condició actuava la seva mandant i una carta del Bureau d'Andorra adreçada a ella que provava que existia una evident relació contractual d'assegurances entre la seva mandant i el seu assegurat, ja que en cas contrari no hagués intervingut aquesta entitat. Pel contrari, la decisió de la Sentència d'instància es fonamenta en la tesi que, atesa la naturalesa del procediment de mínima quantia, la manca d'aquesta documentació comporta una indefensió de la part defenent que exigeix la desestimació de la demanda i aquesta Sala comparteix aquest criteri.

És cert que quan es tracta d'un procediment abreuja o ordinari l'article primer del Decret de 1 de maig del 1922 ha estat interpretat per la jurisprudència en el sentit que la manca dels documents en els què es

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

fonamenta la pretensió de l'agent no afecta en sí mateixa a la correcta i normal conformació formal-processal de la demanda, com destaca la Sentència del Tribunal de la Mitra de 26 de març del 1990 o les resolucions d'aquesta Sala de 16 de maig del 1996 o 23 de juliol del 1998. No obstant, quan es litigi es resol en un procediment de mínima quantia la conseqüència no pot ser la mateixa, com es posa de relleu a la Sentència d'aquesta Sala de 29 de juny del 1995, perquè la part demandada ha de conèixer els mitjans probatoris en els què es fonamenten substancialment les pretensions de l'adversa en el moment de comparèixer a judici per tal de poder rebatre'ls, ja que, d'acord amb els articles 3 i 4 de l'Annex I del Decret de 4 de febrer de 1986, les parts han d'aportar en aquell moment els mitjans de prova de què puguin valer-se i en ell es donarà lectura a la pretensió del demandant que serà contestada immediatament, verbalment o per escrit, pel demandat, de tal manera que si no es coneix per endavant el fonament d'aquesta pretensió mal es pot aportar una prova en contra.

En el cas present la part agent aporta amb la demanda un rebut que s'anomena "de finiquit i cessió" en el que consta una signatura que es manifesta que correspon al Sr. R.T.E., però ni aquesta signatura ha estat ratificada, ni s'ha acreditat que aquest senyor sigui titular de l'empresa presumptament afectada pel sinistre, ni, com a mínim formalment, s'ha provat els termes del contracte que vinculava a les parts. Per aquesta raó, en tot cas aquestes mancances justifiquen igualment l'estimació de l'excepció de manca de legitimació activa al·legada per la defenent, ja que ni la legitimació del Sr. R.T.E. per tal de signar la cessió dels seus drets a la companyia asseguradora, ni l'autenticitat de la seva firma s'han acreditat.

D'altra banda, fins i tot entrant en el fons del litigi, el demandant, que gaudia d'una evident facilitat probatòria, no ha acreditat l'import dels danys causats per la presumpta actuació del defenent, ja que, malgrat la declaració del perit de la companyia pot ser suficient per acreditar els danys que ha causat un sinistre, en aquest cas el peritatge no està ni tant sols signat i, en qualsevol cas, tampoc s'ha provat l'actuació del conductor del camió, ni la relació de causalitat entre aquesta i els danys que va patir el mur de l'empresa assegurada per la part agent, prova que és imprescindible en una acció de responsabilitat extracontractual, i ni

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

tant sols s'ha intentat fer-ho mitjançant els testimonis que segurament van presenciar els fets, raons totes elles que porten a desestimar la demanda per raons de forma i de fons.

II.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les seves costes a la part recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la companyia "C. SA" contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 15 de gener del 2007 que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-